

מסכת חולין

פרק ג

א. אלו טרפות בבהמה. נקובת הנפש, ופסוקת הגרגרת, נקב קרום של מח, נקב הלב לבית חללו, נשברה השדרה ונפסק החוט שלה, נטל הכבד ולא נשתיר הימנו כלום, הראה שנקבה, או שחטרה, רבי שמעון אומר, עד שתנקב לבית הסמפונות. נקבה הנקבה, נקבה המרה, נקבו הדקין, הכרס הפנימית שנקבה, או שנקרע רב החיצונה, רבי יהודה אומר, הגדולה טפח, והקטנה כרביע. המסס ובית הכוסות שנקבו לחוץ, נפלה מן הגג, נשתברו רב צלעותיה, ודרוסת הנאב. רבי יהודה אומר, דרוסת הנאב בנקה, ודרוסת ארי בגסה, דרוסת הנץ בעוף הדק, ודרוסת הגס בעוף הגס. זה הכלל, כל שאין כמוה חיה, טרפה:

ב. ואלו כשרות בבהמה. נקבה הגרגרת או שנסדקה. עד כמה תחסר. רבן שמעון בן גמליאל אומר, עד כאסר האיטלקי. נפחתה הגלגלת ולא נקב קרום של מח, נקב הלב ולא לבית חללו, נשברה השדרה ולא נפסק החוט שלה, נטלה הכבד ונשתיר הימנה כזית,

הַמָּסָס וּבֵית הַכּוֹסוֹת שֶׁנִּקְבּוּ זֶה לְתוֹךְ זֶה, נָטַל הַטָּחוֹל, נָטַלוּ
הַכְּלִיּוֹת, נָטַל לְחֵי הַתַּחְתּוֹן, נָטַל הָאֵם שָׁלָה, וַחֲרוּתָהּ בִּידֵי שָׁמַיִם.
הַגְּלוּדָה, רַבִּי מֵאִיר מְכַשִּׁיר, וַחֲכָמִים פּוֹסְלִין:

ג. וְאֵלּוּ טְרָפוֹת בְּעוֹף. נְקוּבַת הַנֶּשֶׁט, פְּסוּקַת הַגְּרָגֶרֶת, הַכַּתָּה חֲלָדָה
עַל רֹאשָׁהּ, מְקוֹם שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָהּ טְרָפָה, נִקְבַּת הַקְּרָקָבוֹ, נִקְבּוּ הַדְּקִין,
נִפְלָה לָאוּר וְנִחְמְרוּ בְּנֵי מַעֲיָה, אִם יִרְקִים, פְּסוּלִין. אִם אֲדָמִים,
כְּשִׁרִים. דָּרְסָה, וַטְרָפָה בַּכֶּתֶל, אוֹ שֶׁרָצְצָתָהּ בְּהֶמָּה וּמִפְּרִכָּסָתָה,
וְשִׁהָתָה מֵעַת לָעַת וּשְׁחָטָהּ, כְּשִׁרָה:

ד. וְאֵלּוּ כְּשִׁרוֹת בְּעוֹף. נִקְבָּה הַגְּרָגֶרֶת אוֹ שֶׁנִּסְדָּקָה, הַכַּתָּה חֲלָדָה
עַל רֹאשָׁהּ, מְקוֹם שֶׁאֵינּוּ עוֹשֶׂה אוֹתָהּ טְרָפָה, נִקְבַת הַזֶּפֶק. רַבִּי אוֹמֵר,
אֶפְלוּ נָטַל. יֵצְאוּ בְּנֵי מַעֲיָה וְלֹא נִקְבּוּ, נִשְׁתַּבְּרוּ גִפְיָהּ, נִשְׁתַּבְּרוּ
רִגְלֶיהָ, נִמְרְטוּ כְּנָפֶיהָ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם נָטְלָה הַנוֹצָה, פְּסוּלָה:

ה. אַחֲזִיזַת הַדָּם, וְהַמַּעֲשֵׂנָת, וְהַמַּצְנֶנֶת, וְשֶׁאֲכָלָה הַרְדֵּפְנִי, וְשֶׁאֲכָלָה
צוֹאֵת תְּרִנְגוּלִים, אוֹ שֶׁשְׁתֵּתָהּ מִיָּם הָרָעִים, כְּשִׁרָה. אֲכָלָה סֵם הַמּוֹת
אוֹ שֶׁהַכִּישָׁה נִחַשׁ, מִתֶּרֶת מְשׁוּם טְרָפָה, וְאִסּוּרָה מְשׁוּם סִפְנַת
נִפְשׁוֹת:

ו. סִימְנֵי בְּהֶמָּה וַחֲזִיָּה נֶאֱמָרוּ מִן הַתּוֹרָה, וְסִימְנֵי הָעוֹף לֹא נֶאֱמָרוּ.
אֲבָל אֶמְרוּ חֲכָמִים, כָּל עוֹף הַדּוֹרֵס, טֵמֵא. כָּל שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶצְבָּע יְתֵרָה,

וְזָפַק, וְקִרְקְבָנוּ נִקְלָה, טָהוּר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּר צְדוֹק אָמַר, כָּל עוֹף
הַחֹלֶק אֶת רַגְלָיו, טֵמֵא:

ז. וּבַחֲגָבִים, כָּל נְשִׁישׁ לוֹ אַרְבַּע רַגְלִים, וְאַרְבַּע כְּנָפִים, וְקִרְסָלִים,
וּכְנָפָיו חוֹפִין אֶת רַבּוֹ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, וְנִשְׁמוֹ חָגָב. וּבַדְּגִים, כָּל נְשִׁישׁ
לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׁנֵי קִשְׁקִישֵׁין וְסִנְפִיר אֶחָד.
וְאֵלּוּ הֵן קִשְׁקִישֵׁין, הַקְּבוּעִין בּוֹ. וְסִנְפִירָיו, הַפּוֹרֵחַ בָּהֶן: